

DIDŽIAUSIAS RŪPESTIS – lietuvių visuomenės susidomėjimas švente

Jono Kuprio nuotrauka

**Aštuntajai lietuvių dainų šventei
jau užsiregistravę net 58 chorai iš tris-
dešimties JAV ir Kanados miestų. Tai
rekordinis chorų skaičius.**

ŠIO ŠEŠTADIENIO PRIEDO PUSLAPIUOSE

Didžiausias rūpestis • Kad šventė būtų visiems • Kas naujo
Alma Mater • Paulius Normantas ir jo dešimt metų ilgio knyga • Lietuvių
rašytojų draugijos 2005 m. aplinkraštis • Įvairiaspalvis Aldonos
Pečiūrienės kūrybos pasaulis

Apie Aštuntosios užsienio lietuvių dainų šventės rūpesčius ir darbus pasakoja Organizacinio komiteto pirmininkas **dr. Audrius Polikaitis**.

—Šventės ruošos darbų padaryta labai daug, bet ar Jūs esate patenkintas tų darbų rezultatais?

—Dainų ir šokių švenčių tradicija Šiaurės Amerikoje gyvuoja jau 50 metų. Į šias šventes suplaukia tūkstančiai lietuvių. Dalyvių ir žiūrovų gausumu jos yra didžiausi JAV ir Kanados Lietuvių Bendruomenių kultūriniai renginiai. Dainų ir šokių šventės yra tapusios vienu būdingiausių mūsų lietuviško gyvenimo šiame žemyne bruožų. Taigi, vien tik tai, kad po 15 metų pertraukos Dainų šventė vėl skambės Čikagoje liepos 2 d., man suteikia labai didelį pasitenkinimą.

Yra atlikta daug Aštuntosios lietuvių dainų šventės ruošos darbų. Rita Klierienė, meno vadovė, savo pasikalbėjime, išspausdintame *Draugo* šeštadieniniame priede š.m. sausio 21 d., smulkiai papasakojo apie muzikinio komiteto darbus (repertuaro parinkimą, chorams gaidų paruošimą, choristų partijų įrašų rekordavimą, orkestruotųjų parašymą ir t.t.). Organizacinis komitetas iki šiol vykdė dvi pagrindines užduotis: sudaryti tinkamą šventės infrastruktūrą ir sudominti choras dalyvauti Aštuntojoje dainų šventėje.

Šventės infrastruktūra jau yra savo vietoje — komitetai aktyviai dirba, sutartys su Dainų šventės patalpomis ir viešbučiu pasirašytos, internetinė svetainė veikia, paramos prašymai pateikti, aukų vajai vykdomi, bilietų pardavimas pradėtas ir t.t.

Nuo 2005 metų pavasario dėjome daug pastangų, kad šventė sudomintume choras, choristus ir chorvedžius. Supratome, kad be chorų nėra prasmės ruošti Dainų šventę. Mums ypač rūpėjo sudominti vaikus ir jaunimą dalyvauti šventėje. Todėl praeitą pavasarį įvykdėme projektą, taikytą vaikams ir jaunimui. Kiekvienam mokiniui (nuo 3–čio skyriaus) visose lituanistinėse mokyklose JAV ir Kanadoje buvo padovanoti specialiai suprojektuoti Dainų šventės marškinėliai.

Šios visos pastangos nebuvo veltui. Aštuntajai lietuvių dainų šventei jau užsiregistravę net 58 chorai iš trisdešimties JAV ir Kanados miestų. Tai rekordinis chorų skaičius, kuris iki šiol nebuvo pasiektas ankstyvesnėse dainų šventėse Šiaurės

Aštuntosios lietuvių dainų šventės Organizacinio komiteto pirmininkas Audrius Polikaitis.

Amerikoje.

—Kuo labiausiai džiaugiatės?

—Labai džiaugiuosi komanda, kuri yra susiformavusi ruošti šią šventę. Organizacinis ir muzikinis komitetai yra sudaryti iš įvairių kartų ir bangų asmenų, su įvairiais patyrimais ir talentais. Kaip ir daugelis mūsų lietuviškų organizacijų veikėjų, šie asmenys dirba iš idėjos, be jokio atlyginimo. Jie supranta šios šventės vertę ir todėl prisideda prie jos įgyvendinimo. Džiaugiuosi, kad retas asmuo, prašytas prisidėti prie Dainų šventės ruošos darbų, yra atsisakęs. Dainų šventė yra Bendruomenės projektas ir jos sėkmingas įvykdymas reikalaus paramos iš jos narių.

Esu labai dėkingas už finansinę paramą, kurią paskyrė Lietuvių fondas. Ruošos darbams prasidėjus, LF parama suteikė Dainų šventei finansinę užnugarį. Džiaugiuosi, kad mūsų pastangos Šiaurės Amerikoje yra įvertinamos ir remiamos Lietuvoje. Per Tautinių mažumų ir išeivijos departamentą Lietuvos Respublika Aštuntajai lietuvių dainų šven-

Nukelta į 7 psl.

Kad šventė būtų visiems

NIJOLĖ BENOTIENĖ

Artėja 8-toji dainų šventė „Atsiliepk daina“. Žiniasklaidoje rašome apie atliktus darbus, kalbiname šventės vyriausius vadovus, dirigentus, choristus, norėdami žinoti ir sekti šventės ruošos eigą. Visi darbai labai svarbūs šventės sekmei, bet didžia dalimi viską nulems gerai parinktas, gerai išmoktas ir gerai atliktas repertuaras. O ar kada pagalvojome, kas tie žmonės, kurie kūrė dainas, rašė muziką, jaučia ir mato tą patį pasaulį spalvomis, poezija, muzikos garsais, kurių dainos liejasi iš mūsų širdžių? Norėdami giliau pažvelgti į šių žmonių asmenybes, paruošėme keletą pasikalbėjimų su kompozitoriais ir poetais, kurių dainos skambės ateinančioje 8-toje Lietuvos dainų šventėje Čikagoje 2006 liepos 2 dieną.

Viena iš mišraus choro repertuaro dainų, tai kompozitorės Nijolės Sinkevičiūtės kūrinys „Ta ta to“, parašytas Maironio ir liaudies žodžiais. Nijolė Sinkevičiūtė, jauna kompozitorė, kuri 1977 metais baigė Kauno Juozo Gruodžio konservatoriją, 1983 metais – Lietuvos muzikos akademiją, Vytauto Laurušo kompozicijos klasę. 1981-1991 metais dirbo „Vagos“ leidyklos muzikos leidinių redaktore, vėliau – Vilniaus Yamaha muzikos mokykloje klavišinių instrumentų klasėje. Kompozitorė bendradarbiauja su Lietuvos radijo ir televizijos vaikų choru, nuolat papildydama choro repertuarą naujais kūriniais, dėstytoja Vilniaus kolegijoje menų fakultete populiarios muzikos katedroje, kur dėsto solfedžio, moderniąją muziką, džiazą. Siekdamas geriau perprasti chorinės muzikos specifiką, nuo 1996 metų kompozitorė dainuoja Klaipėdos chore „Aukuras“, kuriam taip pat nuolat rašo naujus kūrinius.

„Davė Dievas darbų, dabar kad tik duotų laiko“, – besišypsodama sako kompozitorė. Nijolės Sinkevičiūtės choro kūriniai suaugusiems ir vaikams yra labai populiari. Jie skambėjo Respublikinėje moksleivių (1996), Pasaulinėje lietuvių (1997) ir Baltoskandijos dainų šventėse (2002); keturi kūriniai buvo įtraukti į 2003 metų dainų šventę. Jos choro kompozicijos „Bitės“, „Bildukas“, „Naktis tvartelyje“, „Carpe diem“ skamba konkursuose ir festivaliuose užsienyje, šie kūriniai nuolat yra Lietuvos chorų gastroliniame repertuare. Kompozitorė yra konkurso „Dainos moksleivių chorams“ (1996) laureatė; jos choriniai-instrumentiniai kūriniai „Spalvotasis ciklas“, kantata „Saulės kelias“ ir miniatiūrų ciklas „Kalėdinė muzika“ apdovanoti 1995, 1996, 1997 metų Stasio Šimkaus premijomis.

Praėjusios vasaros atostogų metu, teko labai maloniai pabendrauti su žinoma kompozitore, tuo metu ir buvo užrašytos šios kompozitorės mintys.

– Kaip atsirado kūrinys „Ta Ta To“?

– Apie šį kūrinį „Ta Ta To“, ką nors įdomaus negaliu pasakyti, nes

Nijolė Sinkevičiūtė

Aš tikrai galvojau, kad šis kūrinys bus vien tik proginis ir visai nesitikėjau, kad jį pasiims ir kitiems renginiams.

meluoti nenoriu, o teisybė visai neromantiška. Tai buvo užsakymas studentų dainų šventei „Gaudeamus“. Užsakė Lietuvos liaudies kultūros centras. Tais metais „Gaudeamus“ vyko Rygoje ir buvo nutarta, kad kiekviena šalis prisistato šokių ir daina. Kūrinys „Ta Ta To“ ir buvo atidaryme. Prašė, kad šiame kūrinyje būtų panaudotos „Kepurinės“ dalys, nes tai pasisveikinimo šokis, kad paskutinė dalis būtų kaip masinės dainų šventės dainos dalis, paskui, kad būtų įtraukta sutartinė, kaip mūsų senovinės dainos simbolis. Visos dalys buvo dainuojamos ir visos dalys buvo šokamos.

– Iš kur tokie įdomūs ir įvairūs žodžiai? Ar Jums kas nors juos parinko?

– Žodžius parinkau aš pati, ir iš viso jau žodžių tai nelabai leidžiu, kad kas nors man parinktų, labai priekabiajai į tuos dalykus žiūriu. Pirmiau Maironio žodžius, nes pradžioje man reikėjo pasisveikinimo temos: „nešėm atnešėm labą dienele, iš tos šalelės Lietuvos žemėlės“. Tai yra posmelis iš Maironio „Lietuva brangi“ – vienas iš nepanaudotų posmų. Kitus žodelius aš pati pridėjau ir parašiau žodžiai „liaudies“ – nes aš tai irgi esu liaudis.

Tai čia tokia pirmoji, pasisveikinimo dalis, o antroje dalyje sutarti-

nė, kurios tekstas paimtas iš lietuvių liaudies dainos, bet tik tekstas, muzika mano ir jokių būdu ne harmonizacija. Rašydama muziką, tankiai pasiimu liaudies tekstus iš lietuvių liaudies dainų. Paskutinė kūrinio dalis buvo pageidaujama, kad atitiktų masinę dainą, tai panaudojau Čiurlionį ir padariau variacijas, tiesiog variacija eina iš karto, Čiurlionio tema panaudota tik keliuose taktuose. Viskas baigiasi tokia nedidele coda, iš tikrųjų čia tokia sutartinės melodija, kurioje susintetinta visko po truputį.

– Tekste daug simbolizmo. Ar jie atsitiktiniai, ar juos rinkote tikslingai?

– Pirmą dalis yra pasisveikinimo dalis, ir tie žodžiai labai gerai tam atitinka. „Paukščiai giesmininkai“, čia kaip ir atitinka visus dainininkus, o tie „aukšti kalnai ir margi dvarai“, tai čia mūsų Lietuvėlė.

Toliau einam į bitės dalį. Tai savotiškas darbštumo simbolis, bičiulystės simbolis, todėl ją ir panaudojau. Man reikėjo ir greito tempo, ir veiksmo, o bitė ir yra tas greitumas, darbštumo simbolis, net iš pačių pradžių šis kūrinys buvo pavadintas „Skrido bitė ta ta to“ ir tik vėliau pakeičiau į vien tik „Ta ta to“. Bitė atskrido, prinešė medaus, susikvietė svečius ir vyksta šventė. Aš tikrai galvojau, kad šis kūrinys bus vien tik proginis ir visai nesitikėjau, kad jį pasiims ir kitiems renginiams.

– Ką norėtumėte palinkėti mūsų dainininkams, vadovams, šventės organizatoriams?

– Aš labai džiaugiuosi ir didžiuojuosi, kad mano kūrinys pateko į dainų šventę. Noriu palinkėti, kad nebūtų sunku jums šį kūrinį išmokyti, kad nereikėtų mane keikti, kad dainininkai džiaugtųsi ir kad viskas labai gerai praeitų. Kad šventė būtų visiems: ir klausytojams, ir dainininkams, ir organizatoriams, nors tai beveik yra neįmanoma, bet vis tiek to linkiu. ☒

Jono Kuprio nuotrauka

KAS NAUJO ALMA MATER

Svarbiausias Mykolo Romerio universiteto tikslas yra sudaryti sąlygas įgyti aukštąjį universitetinį ir neuniversitetinį išsilavinimą

Ne užbrauk praeities, Alma Mater, – norėčiau Tau pasakyti – bet, o gaila, nebeatpažįstu Tavęs – išaugai, subrendai, išgražėjai. Neįtikėtina – šiandieną čia studentiškas šurmulyk nenuirima ir iki labai vėlaus vakaro.

Ši aukštoji mokykla, susikūrusi kaip Lietuvos policijos akademija (*Draugas*, 1995-09-21; 1996-12-27), nuolat plėtė studijų programą. 1997 m. tapo Lietuvos teisės akademija (*Draugas*, 2000-08-05), 2000 m. išaugo į Lietuvos teisės universitetą, ir štai – 2005 m. jau Mykolo Romerio universitetas.

Kodėl prof. Mykolas Romeris?

Lietuvoje yragu ar rastume teisės mokslininką, darbų fundamentalumu ir svarbumu, įžvalgų šiuolaikiškumu bei asmenybės iškilumu prilygstantį prof. Mykolui Romeriui. Anglija turi Albert Venn Dicey, Austrija – Hans Kelsen, o Lietuva – Mykolą Romerį.

1880 m. gegužės 17 d. Bagdoniškyje (Rokiškio raj.), Mykolo Kazimiero Romerio ir Konstancijos Tukallo-Romerienės šeimoje gimė septintasis vaikas – Mykolas Pijus Paskalis, aštuntosios Lietuvos Romerių kartos atstovas, būsimasis profesorius, Lietuvos konstitucinės teisės tėvas.

Sena ir plati bajoriška Romerių giminė Lietuvoje atsirado XVII a. Giminė kilusi iš Saksonijos, jos kilmę primindavo dar XX a. pradžioje prie pavardės rašomas vokiškasis bajoriškasis „von“. Į Lietuvą Romerių kelias ėjo per Kuršą: vienas giminės atstovas, kitados tapęs Livonijos ordino riteriu, po ordino sekuliarizavimo priėmė evangelikų tikėjimą, vedė ir čia pradėjo naują Romerių giminės atšaką. Per daugelį kartų Romeriai susigiminiavo su Lietuvos bajorija ir asimiliavosi.

Prof. Mykolas Romeris – neeilinė asmenybė savo nuopelnais valstybei, visuomenei ir mokslui. Nepaprasta energija, plati erudicija, tvirtos demokrato pažiūros ir toleranci-

ja, gilus pilietiškumo suvokimas ir aukščiausios žmogiškosios savybės leido jam ištis daug nuveikti gimtojo krašto labui. Prof. Mykolo Romerio teisinės valstybės, konstitucinės teisės doktrina darė įtaką ne tik Nepriklausomos Lietuvos valstybės pagrindiniam įstatymui, bet ir Lietuvos, kaip teisinės valstybės, vystymosi procesui, teisinės sistemos raidai.

Jo pasiekimai žinomi ir užsienio šalyse: jis išrinktas Čekoslovakijos Mokslo ir meno akademijos, tarptautinio Prancūzijos revoliucijos instituto nariu, Rumunijos karališkojo administracinės teisės instituto nariu korespondentu.

Pripažinimas

Mykolo Romerio universitetas yra Tarptautinės universitetų asociacijos, Europos universitetų asociacijos tikrasis narys, Europos teisės fakultetų aso-

ciacijos narys, Tarptautinės atviro ir nuotolinio mokymo asociacijų narys.

2002 metais Mykolo Romerio universiteto „Teisės“, o 2004 m. ir „Viešojo administravimo“ krypties studijų programoms suteikta tarptautinė akreditacija. 2003 m. rugsėjo 16 d. universiteto rektorius prof. Alvydas Pumputis pasirašė Didžiąją universitetų chartiją, prie kurios prisijungti kviečiami pažangiausi Europos ir pasaulio universitetai, pasiekę ryškesnių poslinkių savo veikloje ir universitetiniame judėjime.

Mykolo Romerio universitetas suteikė Garbės daktarų vardus prof. Vytautui Landsbergiui, Miunster vadybos akademijos prezidentui prof. Rainer Schult, Vroclavo universiteto Teisės fakulteto dekanui prof. Zdzislaw Kegel, Europos žmogaus teisių teismo prezidentui prof. Luz Wildhaber, Europos Žmogaus Teisių teismo teisėjui, akademikui prof. Pranui Kūriui, Lietuvos Respublikos prezidentui Valdui Adamkui, Lietuvos Respublikos Seimo pirmininko pirmajam pavaduotojui Česlovui Juršėnui, Europos Sąjungos plėtros komisariui Gunter Verheugen, Šveicarijos Berno universiteto Personalo ir organizacijų plėtros instituto direktoriui prof. dr. Norbert Thom, Lietuvos Respublikos Seimo pirmininkui Artūrai Paulauskui.

Valdymas

Šiuolaikiškas ir dinamiškas Mykolo Romerio universitetas veikia pagal Senato 2005 vasario 9 d. nutarimu Nr. 1SN-31 patvirtintą Mykolo Romerio universiteto 2005–2007 metų strateginės veiklos planą.

Svarbiausias Mykolo Romerio universiteto tikslas yra sudaryti sąlygas įgyti aukštąjį universitetinį ir neuniversitetinį išsilavinimą, grin-

džiamą moksliniais tyrimais, atitinkančią kultūros, mokslo ir naujausių technologijų lygį; organizuoti mokslo tyrimus ir studijas teisės, valdymo ir kitose mokslo ir studijų srityse; rengti mokslininkus ir specialistus.

Pagrindinis Mykolo Romerio universiteto uždavinys ir svarbiausia veiklos kryptis, įgyvendinant universiteto tikslus – ir dabar, ir ilgalaikėje ateities perspektyvoje – rengti aukštos kvalifikacijos specialistus pagal valstybės ir darbo rinkos poreikius, užtikrinant studijų ir mokslo vienovę, plėtojant tarptautinius studijų mainus bei gilinant integraciją į Lietuvos ir užsienio akademine bendriją, sudarant sąlygas asmenų tęstiniam mokymuisi.

Universiteto Teisės, Ekonomikos ir finansų valdymo, Strateginio valdymo ir politikos, Viešojo administravimo, Socialinės politikos ir Kauno policijos fakultetuose specialistai rengiami bakalauro, magistrantūros ir doktorantūros studijose, atitinkančiose Bolonijos deklaracijos nuostatas dėl vieningos studijų erdvės Europoje.

Universitetui vadovauja universiteto rektorius prof. Alvydas Pumputis.

Studijos

Didelis teisėsaugos bei viešojo administravimo sektoriaus specialistų poreikis skatina jaunimą studijuoti universitete, o valstybė – didinti į universitetą priimančių studentų skaičių. Jaunimas noriai stoja į universitetą, konkursas 25-40 stojančiųjų į vieną vietą.

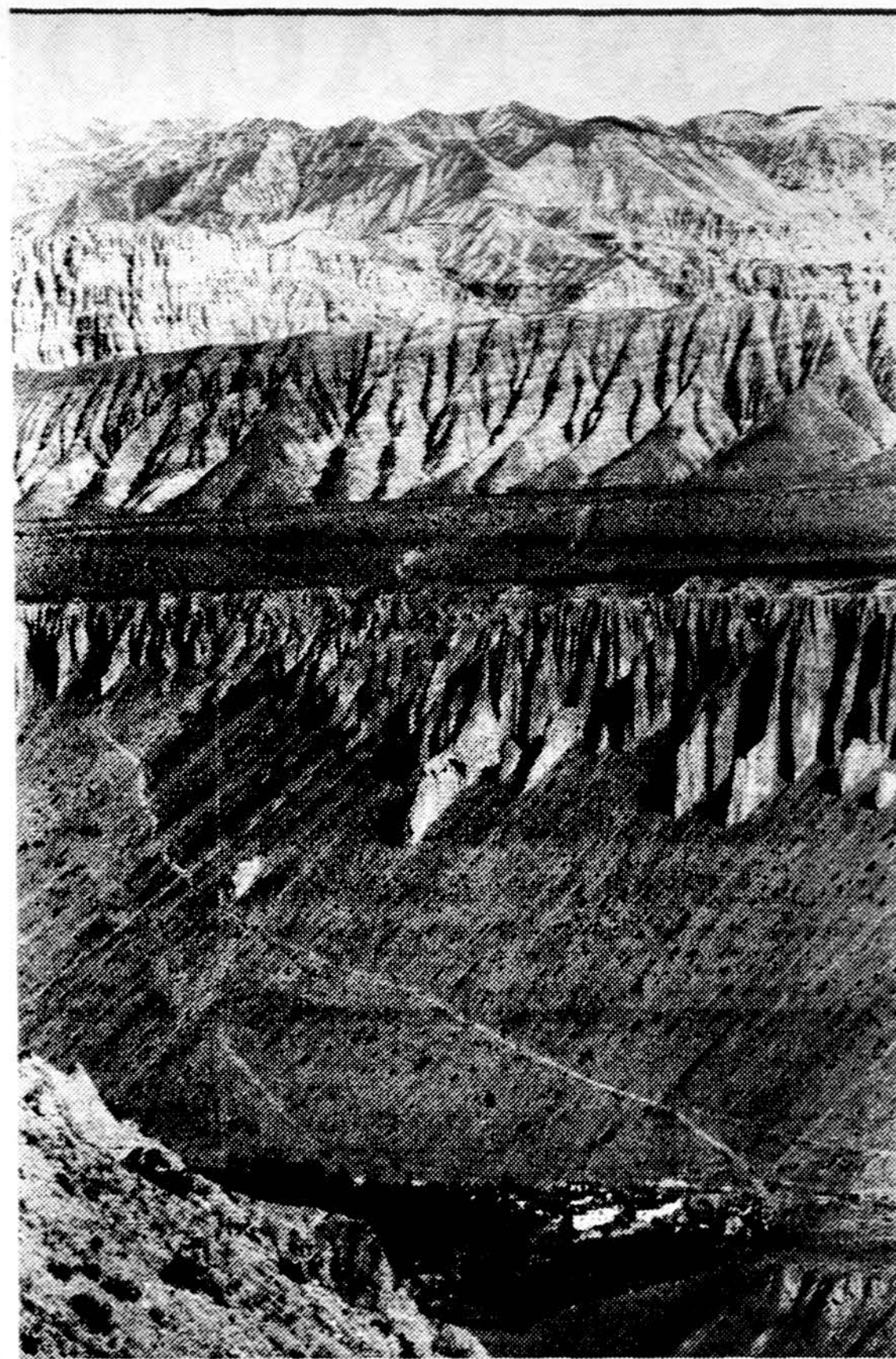
Pagrindinės studijų kryptys: teisė, viešasis administravimas, socialinis darbas, ekonomika, psichologija, sociologija ir edukologija. Studentai gali rinktis iš daugiau kaip 50 studijų programų.

Pagrindinių (bakalauro) studijų programos: teisė, teisė ir valdymas, viešasis administravimas, socialinis

Nukelta į 8 psl.

Universiteto rektorius prof. A. Pumputis.

Ilustracijos iš Pauliaus Normanto knygos *Baltas*.

Paulius Normantas ir jo dešimt metrų ilgio knyga

RIČARDAS ŠILEIKA

Tą lapkričio vakarą gausios dešimtys vilniečių skubėjo viena kryptimi. Ant Vilniaus rotušės laiptų nuo kepurų ir paltų purtė gausų ir šlapia sniegą. Vestibiulyje prie laiptų į antrą aukštą stoviniavęs fotografas Paulius Normantas sveikinosi su bičiuliais, kolegomis, bendraminčiais.

Vieni, antri ir treči tuoj pat vėrė pinigines, idant įsigytų šviežutėlę Pauliaus Normanto knygą *Baltas*, dėl kurios ir (už) virė šisai draugingas šurmuly. Uosles meditatyviai kuto smilkalų kvapsniai, konkurencingai persipindami su moterų parfumerija. Beveik visutėlės didžiosios salės kėdės sulaukė sėdėtojų. Dienraščių fotokorespondentai uoliai blykščiavo šio benefiso kaltininką, kuris stengėsi nuoširdžiai šypsotis. Rotušės valdytojo pavaduotojui ir šio sambūrio dirigentui Sauliui Pilinkui sutilindžiauvus varpeliu, įsigaliojo tylą. Mat net trys svarbios žmonės neišvengiamai turėjo tarti svar(b)ių sakinių ar net panegirikos žodžių išeiviu iš Žemaitijos. Tai žodžio kritikas Valentinas Sventickas, filosofas ir net profesorius Antanas Andrijauskas irgi medijų analitikas (kas taip ir išdrįso ištarti!) Skirmantas Valiulis. Ir jie nuosekliai, bet gana nenuobodžiai vykdė savo į (si)pareigojimus.

Kad Pauliaus Normanto, tiesa, papildomai pasivadinusio Lai Vėjum, naujoji fotografijų ir tekstų knyga yra graži, niekas net nedrįso prieštarauti. Tiesa, tai apipavidalintojos, tiksliau knygos dailininkės Sigutės Chlebinskaitės talento ir sąžiningo darbo rezultatas. Paprakaiuoti teko ir leidyklos „Petro ofsetas“ šeiminkui Petrui Kalibai. Leidejas net spjaudėsi tamsiam kampan, kad susidejo su tokiu priekabiu ir idealios kokybės reikalaujančiu autoriumi. Tačiau, dabar jo lūpas ir akių kampučius jau puošia šypsena.

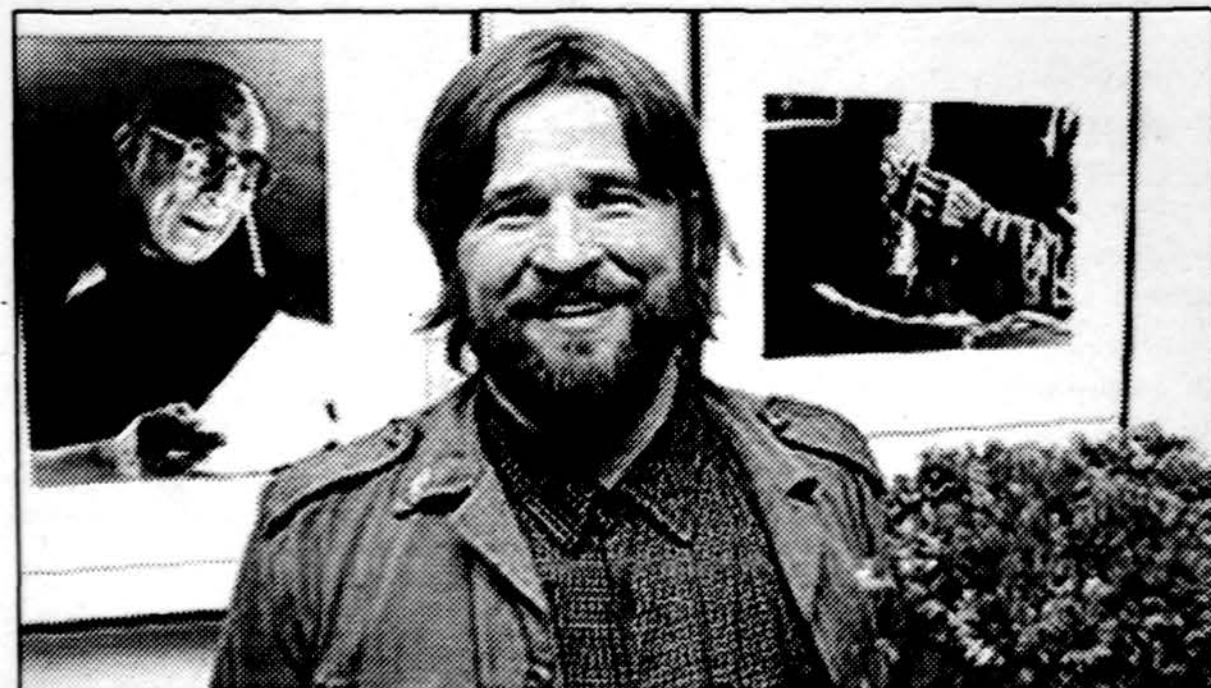
Ši keliautojo ir fotografo Pauliaus Normanto 800 egzempliorių tiražu išleista knyga *Baltas* yra jau

aštuntoji. Be to, netradicinės formos: puslapiai yra ne vartomi, o išskleidžiami. Knyga „išsivynioja“ į 10 metrų ir keturiasdešimt centimetrų ilgio juostą, kurioje pagret nespaltotų fotovaizdų yra ir paties autoriaus eilėraščių. Už tą ilgumą leidinys pateko Lietuvos rekordų sąrašuosna. O autoriaus išspausdinti eilėraščiai ir haiku literatūros kritiko V. Sventicko buvo ir pagirti, ir papeikti.

Paulius Normantas yra ne tik Lietuvos fotomenininkų sąjungos,

bet ir Vengrijos fotomenininkų sąjungos narys. Taip pat Lietuvos žurnalistų sąjungos ir Tarptautinės žurnalistų sąjungos bei Vengrijos dailės fondo narys. Tai oficialios priklausomybės. Tačiau Paulius Normantas yra laisvas ir nenumaldomas keliautojas. Pirmoji kelionė 1989 metų vasarą į Tibetą užkrėtė neišgydomu Rytų virusu. Daugsyk buvo Indijoje, Nepale, Kinijoje, Tailande, Pakistane, Tibete, Ka-

Nukelta į 7 psl.

Paulius Normantas

Knyga „išsivynioja“ į 10 metrų ir keturiasdešimt centimetrų ilgio juostą, kurioje pagret nespaltotų fotovaizdų yra ir paties autoriaus eilėraščių.

PAULIUS NORMANTAS

Tarsi švino pripiltos ilgos Azijos upės,
Saulei leidžiantis žemyn po debesimis,
Sunkiai varvėjo per plokščių žemę.

– Dvi gražios tibetukės

Pušų spygliais barstė žemę,
Šalia garavo ką tik iškastos bulvės,
O lauko vidury pūtėsi kopūstas.
Daržė – žydinčių pupų karčių miškas,
Keletas aplytų akmeninių namelių, –
Visas palaimintas vakaras.

– Glosto rūkas bedugnės kraštą,
Vienišas paukštis pragysta danguj.
Sutemos skverbias į nuliūdusią sielą.
Mano kaimynai – vien uolos, žvėrelių takai.

– (*)
Prilipo drugys
Prie balto dangaus skliauto
Ir mano širdies...

– (*)
Jūros gaudesys...
Kiek pralekiančiame vėjui
Yra dangaus šviesos?

– (*)
Anglyse liko
Raudonų hieroglifų.
Degė bambukas.

– (*)
Naktiniai drugiai,
Jie skaito mano sapnus –
Tikri bičiuliai.

– (*)
Mažas aitvaras
Taip stengias danguje
Pasiiekti Budą.

Balti pelikanai
Ir šventosios karvės.
Lietinga diena.

– Išdykėlės ilgakojės palmės,
Apsirenkite šį vakarą,
Negundykite vienišo keleivio.

– Penkios apgirtusios nuo vėjo pušelės
Laikė juodą nakties skliautą.

– Kai sutemdavo, daug granitinių Nagu
Prabusdavo ir pradėdavo man nuoširdžiai pasakoti,
Ką mačiusios ir išgyvenusios per tūkstantį metų.

Lietuvių rašytojų draugijos 2005 m. aplinkraštis

Mieli Lietuvių rašytojų draugijos nariai,

Sveikiname su praėjusiomis šventėmis ir linkime, kad ateinančiais metais neužgestų kūrybinė ugnelė.

Džiaugiamės, kad mūsų draugijos darbščiosios bitelės – rašytojos Dievo duotais talentais naudojasi ir mus savo kūryba džiugina.

Sveikiname rašytoją Alę Rūtą, išleidusią poezijos knygą *Taip pra-eina sekmadienis*. Knygos sutiktu-vės įvyko lapkr. 18 d. Maironio lie-tuvių literatūros muziejuje Kaune. Dalyvavo literatūros kritikas Valen-tinas Sventickas ir publicistas Juo-zas Kojelis. Sveikiname rašytoją Alę su garbingu amžiaus jubiliejumi.

Sveikiname poetę – rašytoją Ju-liją Švabaite-Gyliene. Jos humoris-tiniai pasakojimai *Draugų laivelis* jau spaustuveje.

Lietuvių rašytojų draugijos 2005 literatūrinė premija paskirta profesorui Vincui Aurylai, gyvenančiam Vilniuje, už jo ypatingą darbą – sudarymą ir suredagavimą lietuvių išeivijos dviejų tomų knygą *Lietuvių egzodo vaikų ir jaunimo literatūra*. I tomas turi 638 psl., 56 autoriai, II tomas – 534 psl., 55 autoriai. Premijos komisija: dr. Alfonsas Šešplaukis, Anatolijus Kairys ir Juozas Končius. Premijos mecenatas – Lietuvių fondas.

Profesorius Vincas Auryla yra Vilniaus pedagoginio universiteto Lietuvių kalbos ir literatūros meto-dikos katedros profesorius. Be įvai-rių mokslinių straipsnių yra para-šęs knygas *Lietuvių vaikų proza*, *Lietuvių vaikų poezija*, *Užmiršti vaikai – senosios lietuvių vaikų lit-eratūros rinkinys*. Jis yra Jungtinių Tautų vaikų fondo (UNICEF) Lietu-vos nacionalinio komiteto vicepirmi-ninkas. Jis vienas iš sumanytojų Seimo komisijos ginti Lietuvos vai-kų teises.

Lietuvių rašytojų draugijos veikla daugiausia reiškiasi Čikago-je, nes į pernykštį mūsų prašymą aplinkraštyje sudaryti valdybą ki-toje vietovėje, niekas nepasisiūlė. Tai tenka mums ir toliau darbą tęs-ti, kol atsiras norinčių mus pakeisti.

Renginiai Čikagoje 2005 metais

♦ Poezijos vakaras „Pavasario vėjas“ įvyko bal. 1 d. Jaunimo cent-re. Vakaro atidarymas – Stasė Pe-tersonienė.

Savo kūrybą skaitė kun. Rim-vydas Adomavičius, Irena Norkai-tytė-Gelazienė, Kornelijus Jazbutis, Eglė Juodvalkė, Daiva Karužaitė, Violeta Pakalniškie, Vitalija Pu-lokienė, Linas Umbrasas, Vilija Va-karytė, Vilimantas Zablockis.

Solistė Nijolė Penikaitė, akom-panuojant muzikui Ričardui Sokui, atliko dainų pynelę.

Lietuvių rašytojų draugijos pirminin-kė Stasė Petersonienė.

E. Šulaičio nuotrauka.

Programos vadovė aktorė Audrė Budrytė-Nakienė.

♦ Kunigo Alfonso Lipniūno 100 metų gimimo ir 60 m. mirties minė-jimas buvo spalio 30 d. Jaunimo centre.

Kunigas Alfonsas Lipniūnas, jaunimo auklėtojas, garsusis Vil-niaus pamokslininkas, nacių Stutt-hofo koncentracijos stovyklos kanki-nys, kandidatas į šventuosius ir raš-to žmogus, parašęs tris knygas: *Pen-kių valstybių sostinėse*. Išvertęs A. Hounder *Baltoji rožė*, B. Arens *Pas-kutinė pergalė*.

♦ Kalėdinis pobūvis gruodžio 10 d. Jaunimo centre.

Pobūvio atidarymas – Stasė Pe-tersonienė. Poetei Eglei Juodvalkei Lietuvos prezidento žymens įteiki-mas už asmeninį indėlį plėtojant transatlantinius ryšius bei Lietuvos Respublikos pakvietimo į NATO proga. Žymenį įteikė LR generalinis konsulas Čikagoje Arvydas Dauno-ravičius.

Eglės Juodvalkės poezija. Poeto Adomo Jaso mirties penkmečio pa-minėjimas – Stasė Petersonienė. Kalėdinę poeziją skaitė Irena Gela-zienė, Violeta Pakalniškie, Vilija Vakarytė, Irena Valaitis, Kornelijus Jazbutis. Programos vadovė Audra Kubiliūtė-Daulienė.

Garbės nariai

Lietuvių rašytojų draugijos val-dybos nutarimu, 2005 m. skelbiami šie LRD-jos nariai: Apolinaras Bag-donas, Jurgis Blekaitis, Kotryna Grigaitytė-Graudienė, Juzė Krišto-laitytė, Petras Jokubka, Juozas Al-mis Jūragis, Danutė Lipčiūtė-Au-gienė, Česlovas Masaitis, Antanas Musteikis, Vanda Vaitkevičienė.

Mūsų mirusieji

Šiais metais iškeliavo į Amžinybę

Nukelta į 8 psl.

Ivairiaspalvis Aldonos Pečiūrienės kūrybos pasaulis

IEVA ŠADZEVIČIENĖ

Žmogaus gyvenimas — kaip vaivorykštė, sujungianti įvairias spalvas į visumą, dažniausiai sudarytas iš nedidelių skirtingų pasaulių. Tokia kūrybinė vaivorykštė išsiskleidžia ir Aldonos Pečiūrienės parodoje „Atsisveikinimas su Čikaga“, šiuo metu eksponuojamoje Čikagos Jaunimo centro Čiurlionio meno galerijoje. Dailininkė augo menininkų šeimoje, 1964 m. baigusi Vilniaus dailės instituto, Lietuvoje dirbo trikotažo fabrike drabužių dizainere, o atvykusi į JAV — interjero dizaino studijoje. Parodoje „Atsisveikinimas su Čikaga“ eksponuojami taikomosios ir vaizduojamosios dailės A. Pečiūrienės kūriniai. Žaisminga teatro – cirko tema apjungia kompiuterinės grafikos darbuose ir lėlėse – marionetėse, stilizuoti lietuvių liaudies motyvai kaip ir kitų pasaulio šalių kultūrinių tradicijų įtaka atsiskleidžia batikose, dekoratyvinėse lėlėse, kaukėse bei reljefinėje tekstilėje — aplikacijose. Asmeninį gamtos gruodžio pojūtį dailininkė perduoda aliejine pastele įamžindama savo darželio gėles.

Teatro – cirko tema išsiskleidžia originaliuose kompiuterinės grafikos kūriniuose ir iš plokštumos pereina į apčiuopiamą marionetių pasaulį. Kompiuterinės grafikos darbai žaismingi („Klounas ir stipruoliai“ — vienas geriausių kompiuterinės grafikos darbų) ir tuo pačiu kiek melancholiški („Juokdarys kartais liūdi“, „Veidas naktį“). Ypač subtiliai tamsesnės fono plokštumos žaidžia su grafikos darbuose vaizduojamų moterų rūbų perregimais, lengvais nėriniais („Jaunos mamos“, „Paskutinė vasaros diena“).

Cirko tema įgyja kūnišką paviršų penkių klounų – arlekinų grupėje, išdėstytoje erdvėje, kas šias labai nuotaikingas ir dekoratyvias lėles – marionetes priartina prie kintinės dailės objektų. Erdvėje išdėstytos klounų – arlekinų figūros žaismingomis geltona – mėlyna – raudona ir kitų spalvų variacijomis žongliruoja tarpusavyje, sukur-

Vieni stipriausių Aldonos Pečiūrienės parodoje „Atsisveikinimas su Čikaga“ eksponuojamų kūrinių — jos batikos technika atlikti darbai; savyje apjungiantys ir lietuvių liaudies motyvus, ir užsienio šalių kultūrinių tradicijų įtaką.

Dail. Aldonos Pečiūrienės kūryba M. K. Čiurlionio galerijoje.

Laimos Apanavičienės nuotr.

damos vientisą penkiafigūrę kompoziciją. Dailininkė žaidžia ir humoristinėmis jų veidų išraiškomis priartindama lėles – marionetes prie žmogiškųjų nuotaikų pajautos.

Kiti dekoratyvinių lėlių personažai kaip Kolumbina ir Galerina ar Eleonora sieja A. Pečiūrienės lėles su „commedia dell arte“ teatro (XVI – XVIII a. Europa) lėlėmis — tipażais, o šiltos humoristinės lėlių – marionetių nuotaikos atspindi

„commedia dell arte“ arba vadinamosios humoristinės komedijos žaismingumą, tipažų, žonglierių, akrobatų apjungimą improvizuotame kūrybos veiksmo.

A. Pečiūrienės dekoratyvinių lėlių pasaulis platus: nuo Pietų Europos teatro įtakotų personažų per einama prie lietuvių liaudies rūbais aprengtų figūrų („Lietuvė“, „Lietuvaitė“), „Gėlių močiūčių“ serijos, prie ypač subtilios ir lygiai tiek pat

nuotaikingos „Kaledų choro“ keturių lėlių kompozicijos. Čia pastelėmis audinių spalvomis žaisdama menininkė atskleidžia visą balsų, gelsvų, rusvų pustonių gamą, gipiūriniais raštais sušildydama choristų figūras. Kiek šviesus ir viltingas Kaledų metas, tiek gražios ir truputį humoristinės figūrų veidelių išraiškos: choristės prasižiojusios, užsimerkusios, „ištirpusios“ savo dainose.

Pastelinių spalvų pustoniais, pereinančiais ir į žalsvus tonus, tamsiai rudai violetines spalvas, A. Pečiūrienė modeliuoja ir originalias iš medžiagos skutelių siūtas kaukes. Dailininkė lamdo, plėšo ir siuva medžiagas, sukurdamas išraiškingus veidus („Miško senis“, „Mastytojas“), tamsiausioje rudai violetinėje kaukėje („Čiabuvis“) ryškūs afrikietiško meno motyvai.

Stipri kūrybinė raiška tekstiliniuose mišrios technikos reljefuose: „Diedukas“, „Žiūri pro langą“. Pastarajame iškili senolės galva įkomponuota giliame mediniame rėme, menininkės kūrybą priartina prie asambliažo dailės.

Vieni stipriausių Aldonos Pečiūrienės parodoje „Atsisveikinimas su Čikaga“ eksponuojamų kūrinių — jos batikos technika atlikti darbai: savyje apjungiantys ir lietuvių liaudies motyvus, ir užsienio šalių kultūrinių tradicijų įtaką. Pati batikos audinių dekoravimo technika kilusi iš Indonezijos Javos salos ir išplitusi Toluosiuose Rytuose, Afrikoje ir galiausiai Europoje, savyje talpina egzotiškų kultūrų palikimą, kaip ir augalų bei pinučių motyvais išmargintas išpūdingas tekstilinių darbų „Ruduo“. Šalia eksponuojamas „Pavasaris“ — augaliniais motyvais ir žaliai – mėlyna – balta spalvų variacijomis alsuoja atgimstantčia, kupina gyvybės gamta ir meninė jėga nenusileidžia „Rudenii“.

Lietuvių liaudies motyvais sukurta keturių darbų batikos ciklas: „Jaunystė“, „Nuotaka“, „Motina“, „Našlė“. Tai gilias meninės tradicijas turinti moterų gyvenimo ciklo tema. A. Pečiūrienės „moterį“ lydi paukštė — moteris ir gamta neatšiejamai susijusios, ir tuo pačiu tai jos dvasingumo simbolis — praeinantis laikas keičia kūną, tačiau siela — paukštė lieka šalia nepakitusi. Iš rausvai melsvos spalvų gamos „Jaunystėje“, indigo mėlynos ir baltai rusvos „Nuotakoje“ — pereinama prie šviesiai rudos su blankesne mėlyna „Motinoje“ iki rudos ir baltos „Našlėje“. Rausva jaunystės ugnis virsta mėlyna ir pamažu išnyksta rudoje senatvės romumoje.

Moteris su paukšte vaizduojama ir pravirkusioje „Vilniaus Madonoje“, praturtindama A. Pečiūrie-

Dail. Aldona Pečiūrienė (viduryje) su bendradarbėmis Zita Kalvinskiene (kairėje) ir Elvyra Zubavičiene. Zigmo Degučio nuotr.

nės kūrybos įvairovę ir religinę tematiką.

Trys didelės batikos drobės, skirtos gėlių tematikai: „Irisai“, „Pumpurai“, „Sunokę sėklos“ kaip ir serija aliejine pastele atliktų kūrinių: „Išsiskleidę tulpės“, „Kalijos“, „Tulpių darželis“ ir t.t.

Tokia įvairiapusiška Aldonos Pečiūrienės kūryba išsiskleidusi visomis vaivorykštės spalvomis, tematikomis ir atlikimo technikomis: varijuojanti nuo kompiuterinės grafikos iki dekoratyvinių lėlių, teatro – cirko temomis įkvėptų marionetų, kaukių, lietuvių liaudies motyvų ir Tolimųjų Rytų įtakotų batikos darbų, aliejinių pastelių reljefinės tekstilės aplikacijų, praturtinama ir pačios autorės sukurtos poezijos posmais — kaip dar viena naujai gimusia kūrybinės vaivorykštės spalva. Dailininkės talentas labiausiai atsiskleidžia jos batikos dekoratyviniuose kūriniuose bei dekoratyvinių lėlių – marionetų varijacijose. ☒

Svečiai dail. Aldonos Pečiūrienės parodos „Atsiveikimas su Čikaga“ atidaryme Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre.

Zigmo Degučio nuotrauka.

Didžiausias rūpestis

Atkelta iš 1 psl.

tei yra paskyrusi finansinę paramą.

Kviečiu patiems pasižiūrėti į Dainų šventės internetinę svetainę www.dainusvente.org ir įvertinti rengėjų pastangas. Ši svetainė yra šventės pagrindinis informacijos šaltinis. Peržiūrėję svetainės puslapius, tikiuosi, susidarysite teigiamą vaizdą.

—Ar kas nors kelia rūpestį dėl šventės pasiruošimo, ar kokių ypatingų darbų, užmojų?

—Kaip jau minėjau, viena pirmųjų užduočių buvo sukelti entuziazmą Dainų šventei tarp chorvedžių ir chorių. Kita užduotis yra žadinti susidomėjimą lietuvių visuomenėje, kad žmonės vyktų į Čikagą ir gausiai dalyvautų šventėje.

Manau, niekas nesigailės atvykęs praleisti savaitgalį Čikagoje ir dalyvauti Dainų šventėje. Visi renginiai vyks Čikagos miesto centrinėje dalyje netoli Michigan ežero ir kitų miesto įdomybių. Rengėjams pasisekė susitarti su Sheraton viešbutiu dėl labai palankios kambarių kainos, kuri taip pat galioja prieš ir po Dainų šventės. Tą savaitgalį bus švenčiama JAV Nepriklausomybės šventė, taigi, mieste prie ežero bus ugnies salvių spektaklis, „Taste of Chicago“ festivalis ir kiti įdomūs renginiai. Šeštadienį vakare, liepos 1 d., vyks susipažinimo vakaronė. Ji prasidės koncertu, kurį atliks „Jazz Land“ ansamblis, vadovaujamas Artūro Noviko. Šis vokalinis ansamblis iš Vilniaus mus žavės smagia programa ir „a cappella“ dainavimo technika.

Dainų šventės liepos 2 d. repertuaras yra įdomus ir įvairus. Repertuarą sudaro dainos, parašytos ankstesnių ir šių laikų kompozitorių iš Lietuvos bei Šiaurės Amerikos. Šventės repertuare yra net keturios naujos dainos, specialiai parašytos šiai progai. Dainų repertuaras bus pajavirintas vizualiniais efektais. Tūkstantiniam dainininkų jungtiniam chorui muzikinę palydą suteiks 40 asmenų orkestras. Bus

profesionaliai tvarkomas įgarsinimas ir sceninis apšvietimas. Dideliuose video ekranuose, pakabintuose choro šonuose, bus rodomi gyvai filmuojami dainininkų ir žiūrovų vaizdai. Po pačios šventės vyks pokylis Sheraton viešbutyje.

Manau, kad pirmą liepos savaitgalį Čikagoje tikrai bus kuo pasidžiaugti.

—Jeigu visų darbų gausumas būtų pažymėtas nr. 10, tai kiek dar yra likę atlikti?

—Kiekvieną dieną, padirbėjęs prie Dainų šventės ruošos darbų, vilioji, kad darbų sąrašas šiek tiek sumažės. Tačiau kiekvieno atlikto darbo vietą užima naujas rūpestis.

Iš tikrųjų ruošos darbai vyksta pagal numatytą planą. Visi pagrindiniai infrastruktūros elementai yra vietoje. Tiesa, dar reikia grįžti prie kai kurių smulkmenų, bet turiu viltį, kad šventės ruošą ir toliau sklandžiai vyks.

Kaip jau minėjau, didžiausias rūpestis yra lietuvių visuomenės susidomėjimas šia dainų švente. Kol kas neturėjome būdo objektyviai šį susidomėjimą vertinti. Bet, kadangi bilietų pardavimas į Dainų šventės renginius jau pradėtas, greitai susidarysime vaizdą, ar po 15 metų pertraukos lietuviškoji visuomenė vertina šią išsivijus lietuvių tautinę šventę. Geriau suprastę visuomenės susidomėjimą, galėsime derinti ir pritaikyti planus pagal pareikala vimą.

—Ar, Jūsų nuomone, liepos 2 d. tilps visi žiūrovai į salę, kokia šventės dalis mums, žiūrovams, paliks didžiausią įspūdį?

—Labai noriai spręsciau bėdą, jeigu Aštuntajai lietuvių dainų šventei jau nebeliko vietų žiūrovams. Iš tikrųjų turime numatę planą, jeigu norinčių šventėje dalyvauti skaicius bus didesnis negu salėje yra vietų.

O dėl įspūdžių, geriau palaukime iki Dainų šventės pabaigos. Bus

Jonas Kuprio nuotrauka

įdomu išgirsti žiūrovų ir dalyvių atgarsį bei pastabas. Į šias pastabas bus galima atsizvelgti, ruošiant kitą dainų šventę. Vilioji, kad kita šventė įvyks po ketverių metų ir kad

vėl nelauksime penkiolika metų igyvendinti šios Aštuntosios dainų šventės šūkį: „Atsiliepk daina!“

Paruošė Nijolė Benotienė

PAULIUS NORMANTAS

Atkelta iš 4 psl.

zachstane, Kampučijoje, Birmoje, Vietname, Laose, Butano karalystėje. Kiek ir kokių viršukalnių yra įveikęs, tik jis vienas tegali suskaičiuoti. Ir, žinoma, niekada ir niekur nepaleisdamas iš rankų fotoaparato. Tačiau Paulių Normantą pakaltinti turistavimu būtų ne tik įžeidimas, bet ir nuodėmė.

Anot Skirmanto Valiulio, būdingiausi Normanto motyvai – ilgas žygiavimas į kalnus ir šventyklas. Tose

piligrimiškose kelionėse jį žavi ne vien kalnai, vienuolynai ir vienuoliai, bet ir kiekvienas įdomus pakelės žmogus. Ir čia pilkojo, bet esmingo žmogaus būčiai gyvenimo scenos: valgo bandelę, skutasi barzdą, meldžiasi ar stypso prekyvietėje. P. Normantas vis dar auga į plotį, aprėpdamas naujas Rytų šalis arba naujus jau regėtų kraštų plotus. Žada su jais supažindinti ir kitaip – per Rytų meno muziejų Vilniuje. ☒

Lietuvių rašytojų draugijos 2005 m. aplinkraštis

Atkelta iš 5 psl.

Hypatia Petkus, prof. Rimvydas Šilbajoris ir Kazys Karuža. 2004 m. mirė Kazimiera Miškinienė. Karolis Milkovaitis mirė 2005 m. geg. 5 d., o jo žmona – gruodžio 11 d.

Mirė poeto Kazio ir Kazytės Bradūnų sūnus Jurgis ir poetės Nijolės Gražulienės tėvelis Antanas Baleška. Visų mirusiųjų artimiesiems Lietuvių rašytojų draugijos valdyba reiškia nuoširdžiausią, kolegiską užuojautą.

Apdovanojimai

Rašytojui Anatolijui Kairiui 2005 m. prezidentas V. Adamkus įteikė Gedimino ordino Karininko kryžį.

Rašytojui Stasiui Dziugui Raseinių miesto savivaldybės taryba 2004 m. rugp. 24 d. suteikė garbės piliečio vardą. Stasiui Dziugui negalint nuvykti į miesto šventę, Raseinių miesto mero Edmundo Jonylos patikėtiniai šiais metais atvežė ir jam asmeniškai įteikė Raseinių miesto gar-

bės piliečio pažymėjimą ir visas regalias.

Sveikiname rašyt. Anatolijų Kairį ir LRD-jos valdybos išdininką Stasį Dziugą.

Nauji nariai

Šiais metais į LRD-ją įstojo Daiva Petersonaitė ir Juozas Končius. Abu yra parašę po vieną knygą.

Padėkos

Lietuvių rašytojų draugijos valdyba dėkoja Lietuvių fondui už kasmetinę literatūros premiją, spaudai – *Draugui*, *Lietuvių balsui*, *Amerikos lietuviui*, *Tėviškės žiburiams*, *Literatūra ir menas* žurnalui Lietuvoje už straipsnių spausdinimą apie draugijos veiklą.

Dėkojame už straipsnių spaudoje rašymą Aldonai Šmulskšienei, Ramunei Kubiliūtei, Vitalijai Pulokienei, Broniui Juodeliui, Antanui Pauzuoliui.

Acijų „Margučio II“, Anatolijaus Šluto ir „Studijos R“ – radijų laidoms už pranešimus.

Labai acių dažnai mūsų programos vedėjai aktorei Audrai Budrytei-Nakienai ir rašyt. Audrai Kubiliūtei-Daulienei.

Padėka mūsų renginių nuolatiniams talkininkams: rašyt. Laimutei Tornau ir Daivai Petersonaitei, Sofijai Dziugienei, poetei Irenai Gelazienei, Elvyrai Narutienei, Danutei Rūtienei.

Acių fotografams Zigmui Degučui, Jonui Kupriui ir Jonui Tamulaičiui.

Acių Mildai Šatienei, Jaunimo centro valdybos pirm., valdybai ir Jaunimo centro tarybos pirm. V. Momkui ir tarybai už pagalbą bei globą.

Stasė Petersonienė
pirmininkė

Poezijos vakare „Pavasario vėjas“ programos dalyviai kun. Rimvydas Adomavičius, Stasė Petersonienė (pirm.) Stasys Dziugas, Irena Norkaitytė-Gelazienė, Violeta Pakalnišienė, Kornelijus Jazbutis, Eglė Juodvalkė, Linas Umbrasas, Vitalija Pulokienė, Nijolė Penkaitė (sol.), Vilimantas Zablockis, Vilija Vakarytė, Daiva Karužaitė, Audrė Budrytė-Nagienė.

Jono Kuprio nuotrauka

KAS NAUJO ALMA MATER

Atkelta iš 3 psl.

darbas, teisė ir penitencinė veikla, teisė ir policijos veikla, teisė ir muitinių veikla, teisė ir valstybės sienos apsauga. Tikimasi ateinantiems mokslo metams pasiūlyti naujas finansų ekonomikos ir psichologijos studijų programas.

Magistrantūros studijų programos: civilinė teisė, verslo teisė, Europos Sąjungos teisė, darbo ir socialinio aprūpinimo teisė, baudžiamoji teisė ir kriminologija, Europos Sąjungos politika ir administravimas, savivaldos institucijų administravimas, mokesčių administravimas, viešasis administravimas, informatikos teisė, teisės psichologija, socialinis darbas, viešojo sektoriaus ekonomika ir kt.

Pasirinkusieji mokslininko kelią čia turi palankias sąlygas studijuoti teisės bei vadybos ir administravimo krypties doktorantūroje, atsidėti moksliniams tyrimams ir pedagoginiam darbui.

Ivertinant Lietuvos bei Europos teisės tradiciją, puoselėjant pažangiausią mokslo bei studijų patirtį, Mykolo Romerio universitete sukurta moderni studijų sistema, jungianti fundamentalų ir taikomąjį pradą.

Vis daugiau laiko studijų programose skiriama savarankiškomis studijoms, tam kuriamos tinkamos sąlygos: numatoma ir toliau vystyti universiteto biblioteką bei sudaryti kuo geresnes sąlygas studentams bei dėstytojams naudotis tiek įprastiniais informacijos šaltiniais, tiek ir elektroninių dokumentų fondais bei per internetą prieinamomis duomenų bazėmis, plėtoti universiteto informacinę infrastruktūrą, užtikrinant efektyvų naujų informacinių technologijų panaudojimą visose pagrindinėse universiteto veiklos srityse ir galimybes kelti studijų technologinį lygį.

Suburtas kvalifikuotas mokslo darbuotojų ir pedagogų kolektyvas, kuriam sudaromos sąlygos nuolat tobulintis, sekti pažangiausią Europos ir pasaulio mokslo patirtį ir ją taikyti savo darbe.

Suburtas kvalifikuotas mokslo darbuotojų ir pedagogų kolektyvas, kuriam sudaromos sąlygos nuolat tobulintis, sekti pažangiausią Europos ir pasaulio mokslo patirtį ir ją taikyti savo darbe. Tai leidžia universiteto mokslinę veiklą plėtoti nauja žinių visuomenės pažinimo ir jos administravimo sistemos studijų kryptimi. Universiteto akademinė bendruomenė yra atvira viskam, kas nauja ir pažangu.

Studentai

Pradžių pradžioje buvo 712 studentų ir 5 katedros. Šiuo metu šešiuose fakultetuose, turinčiuose 39 katedras, studijuoja beveik 16 tūkst. studentų. 180 studentų studijuoja doktorantūroje.

Universitetas yra sudarę bendradarbiavimo sutartis su daugiau nei 45 užsienio universitetais, dalyvauja daugelyje tarptautinių programų, tokiose kaip Tempus Phare, Socrates Erasmus, Leonardo da Vinci. Kasmet daugiau nei 400 studentų ir dėstytojų vyksta į stažuotes ir mokslo konferencijas. Vykdomi abipusiai studentų mainai. Daug studentų mokosi užsienio šalyse: Sorbonos, Lundo, Utrechto, Vroclavo, Limeriko universitetuose.

Universitetas, tampa vis populiariesnis tarp

užsienio šalių studentų. Į Lietuvą studijuoti atvyksta Lenkijos, Olandijos, Švedijos, Vokietijos, Prancūzijos studentai. Atvykstantiems studijuoti siūlomos magistrantūros studijų programos anglų kalba ir galimybė susirinkti ECTS kreditus pagal 137 studijų modulius užsienio kalbomis.

Pradėta įgyvendinti pirmoji kartu su Vroclavo ir Gento universitetais parengta jungtinė tarptautinės teisės magistro studijų programa. Jungtinis diplomats leis absolventams sėkmingiau siekti karjeros bet kurioje ES šalyje. Artimiausiu metu bus parengta dar keletas jungtinių studijų programų.

Taip pat universitete veikia įvairūs moksliniai būreliai, kurių nariai dalyvauja įvairiose olimpiadose ir konferencijose. O tie, kas nori, turi visas galimybes savarankiškai studijuoti, muzikuoti, šokti, dainuoti ar sportuoti.

Daugiau apie Mykolo Romerio universitetą galima sužinoti internetiniu adresu www.mruni.lt

Mykolo Romerio universiteto absolventė, 2 m. doktorantė, lektorė, V. A. Graičiūno studentų mokslo būrelio vadovė **Nendrė Černiauskienė**